

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvu prejemati:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5 50—
na mesec 1 90—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izloži vseh dan svojer izdanih št. 327.

Inserti veljajo: petstopenjska peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insertih po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naznake, rukomane, inserti itd. to je administrativni stvari.

Poznamo številke velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 34.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6 50—
na mesec 2 30—

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede insertov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakica. Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 35.

Novi ljubljanski statut.

Nasim klerikalcem se je torej izpolnila njihova srčna želja. Vsa dežela se je uklonila njihovu gospodstvu, le Ljubljana je stala kakor porosen hrast sredi velike, od toče polne planjave, le Ljubljana je k ljuboval vsem navalom klerikalne moči. Toda česar niso dosegli naši klerikalci v postenem, odprtem boju, to so skušali doseči z nasilstvi, zahrbtno. Sami so bili seveda preslabi, da bi v tem zahrbtnem, nasilnem boju zagrali, vsled tega so se zvezali z našimi najhujšimi nasprotniki: z Nemci in z vlado, katero kaj radi vedno in povsod razglajajo za največjo sovražnico Slovanov, posebno pa nas Slovencev. Ni se sramoval veliki gromovnik dr. Šusteršič poljubiti roko zastopniku tiste vlade, kateri je kot državni poslanec največji in najhujši nasprotnik, v zahvalo, da je ugodila tej njihovi najsrčnejši želji. Po zaslugi vlade je bil v deželnozborski seji dne 5. oktobra sprejet novi ljubljanski statut in volilni red in sicer tako, kakor ga je izdelala in popravila klerikalna večina po želji ministra Härdtla.

S tem volilnim redom, ki bo v najkrajšem času sankcioniran, se je ustvarilo v Ljubljani nekako izjemno stanje. Ljubljanski prebivalstvo, ljubljanski davkoplačevalci niso enakovredni z drugimi prebivalci, z drugimi davkoplačevalci avstrijskih avtonomnih mest. Novi mestni statut in volilni red Gradača in drugih avtonomnih mest je povsem drugačen nego ljubljanski, kajti le poslednji ne temelji na principu interesnega zastopstva in le poslednjega razdelitev volilnih okrajev nima davka za odlogo. S tem principom, katerega o klerikalci pod patronanco naše nepristranske vlade dali kot temelj temu volilnemu redu ljubljanskemu, ljubljanske davkoplačevalce popoloma deklasirali. Celo v strogo obinskih stvareh so iztrgali moč iz rok tistih, ki plačujejo skoraj vse obične stroške, ter jo izročili na milost in nemilost onim, ki v obične namene prav malo, ali nič ne prispevajo. V ovem občinskem svetu ne bodo odločali tisti sloji, ki plačujejo največ davka in ki so torej najbolj zainteresirani, da se mestno gospodarstvo moč upravlja, temveč tisti sloji, ki plačujejo le majhen del vseh davkov

— med temi se bodo nahajali tudi kmetje iz ljubljanske okolice. Kdor pozna današnji gospodarski razvoj, ve, da vladajo najhujša nasprotstva med interesi meščanskih slojev in interesi kmetijskih slojev, med mestom in deželo. Okoličanski kmet je pa pri ljubljanskem mestu le toliko zainteresiran, da more prav drago prodajati svoje pridelke na ljubljanskem trgu. S tem pa, da bodo ravno ti okoličanski kmetje, ki ustvarjajo pravzaprav draginjo na ljubljanskem trgu, prišli do odločilne besede tudi v ljubljanskem mestnem zastopu, hočejo klerikalci tudi gospodarsko uničiti napredno ljubljansko prebivalstvo.

Kdor je opazoval početje in delovanje naših klerikalcev, ta je spoznal, da so zasejali med našega kmeta skrajno razvajenost. Naš kmet ni več tisti zadovoljni Kranjec, temveč človek, ki je zelo razvajen. In če upoštevamo, kakšne ogromne svote mora prispevati v razne klerikalne - politične namene, tedaj razumemo, zakaj naš kmet ni več zadovoljen. Klerikalci se boljše, da bi jim ravno ta kmet ne postal enkrat silno nadležan in da bi ne zahteval od njih, naj mu dajo tiste zlate gradove, katere so mu vedno obljubovali. Da se pa temu vsaj za nekaj časa izognejo, so mu vrgli kot žrtev — meščana. Meščan naj s svojo krvjo pomaga zidati tiste gradove, katere so klerikalci obljubovali našemu kmetu — meščan naj postane žrtev onih sladkih obljub, s katerimi so naši klerikalci privabili našega kmeta v klerikalni jarem. Meščan naj plačuje stroške za ponesrečeno klerikalno politiko na deželi, in če pri tem tudi izkrevavi, saj je napreden.

Z novim ljubljanskim volilnim redom hočejo edinole utrditi klerikalizem, ki je ravno v poslednjem času vsled ponesrečenega klerikalnega deželnega gospodarstva začel kazati precejšnje razpoke. Naša »nepristranska« vlada je sedaj zgledala s klerikalci za ta vsem modernim zahtevam v obraz bijoči volilni red ter s tem ugodila njihovim glavnim zahtevam — in sicer ravnoisto vlada, ki je pred nedavnim časom priobčila v svojem najoficijoznejšem listu »Oesterr. Rundschau« znani članek, ki je kranjske klerikalce silno razjutil. Ta iz vladnih krogov izhajajoči, v vladnem listu priobčeni, članek je po pravici označil novi ljubljanski volilni red kot sredstvo, s pomočjo katerega se hoče srednji stan streči

ter ga potlačiti pod podplat proletarijata.

Vlada je torej s tem, da je pritrčila klerikalnemu načrtu, sama sebe desavirala ter se udarila po zobeh, in sicer tista vlada, ki vedno naglašala, da je nepristranska in da ima trdna, neizpremenljiva vodilna načela — sklepa pa pri tem uprav sramotne kravje kupčije s klerikalci.

Iredentizem in primorski Slovan.

Trst, 5. oktobra.

Iredentizem! Mnogo se je že o njem govorilo in mnogo pisalo. Posebno zadnje čase je ta predmet stalno na dnevnem redu.

Kaj nas neki iredentizem briga? To je utopija, neizpolnive želje »neodrešenih« Italijanov bo vzkliknil oni, kateremu je ta beseda le od daleč znana. In ta ima s svojega stališča seveda prav, posebno še, ako mu je narodni obstanek obmejnih Slovencev — deveta briga.

Drugečnega mnenja so seveda v tem pogledu primorski Slovan brez izjeme, ker njim je namreč usoda naklonila bivati v zajožji stiki s središčem iredentizma in občutiti na lastni koži posledice tega poslednjega. — Iredentizem je neizprosno in strupeno sovražnik primorskih Slovanov, ker vidi ravno v teh poslednjih napotje uresničenja njegovih ciljev in idealov. — Varanje samega sebe bi bilo, ako bi pred tem dejstvom zatiskali oči.

Ni naš namen ovajanje, kajti bilo bi to tudi popolnoma brezpotrebno, ker vse to, o čemer pišemo, je javno in jasno kot beli dan. Pač pa pišemo te vrstice zato, ker je usoda primorskih Slovanov tesno spojena z usodo in razvojem iredentizma v takozvanih — neodrešenih pokrajinah.

Bili so časi, ko se je vsak oficijozno v Trstu, Primorju in tam gori na Dunaju ironično nasmešnil, ako se mu je omenilo, da obstoji posebno še v primorskih pokrajinah iredentizem. — Za časa Slovanom nepozabnih namestnikov: Depretisa in Rinaldinija, se je iredentizem od strani primorske vlade celo nekako gojil in ščitil, a še pod namestnikom Goessom se je njega obstoj dosledno zanimal in imenoval iredentistične demonstracije.

Šal mesečno še dvesto kron v gotovini, je bila v vednih denarnih stiskah. Sredi meseca je bila navadno že prazna in potem je moral on pridati še nekaj. Zaradi denarja je imela sploščka z Carluttijem vedne boje, ki pa jih je znala ljubezljivo Mina vedno zakriti v estetično obleko. Carlutti, čeprav denarni mogotec, je bil skop in nekoč mu je morala Mina zagroziti, da ga zapusti, zakaj, stradati ne mara. Vse to ji je tudi sedaj šumelo po glavi.

»Dragi Jean!« je rekla, »čas bo, da se opraviš. Morava kam na kolo.«

»Ali ne obeduješ doma?« je vprašal začuden.

»Danes izjemoma ne. Maria mi je nekam odšla. Zato morava v restavracijo!«

»Prav, tudi dobro!« je pripomnil Carlutti.

»Morda se zunaj celo razvedriš, ljubi moj. Danes si razmišljen!«

Šla sta v spalnico. Tam se je ona pričela opravljati, razmetajoča obleko iz stola na posteljo in nazaj. »Kakšen nered!« je pripomnil Carlutti, sedeč na robu postelje.

je — otročarije. — In tako je bilo do pred nedolgo temu, kajti iskre so res bolj tlele le v dnu »idealnih« duš in le redkokdaj je prišlo do jasnega izbruha.

Zadnjih par let je pa ta »najplemenitejši in idealni« iredentizem — kakor je to rekel dr. Messiner v Celovcu — postal bolj odkrit, javen, jasen in glasen, tako da je njegov glas prišel končno tudi do ušes raznih e. kr. oficijozov, ki danes obstoj iredentizma že javno priznavajo, seveda s pristavkom, da je večina italijanskega ljudstva v Primorju temu nepristopna.

Kot dolgoletni poznavatelj Primorja in Trsta se posebej, lahko tukaj javno zatrdimo, da je danes italijanska in poitalijanska mladina ljudskih, meščanskih in srednjih šol, kakor tudi ona visokih in tista — brez šol, po večini iredentistično navdahnjena. In to ne le mladina takozvanih italijanskih nacionalnih liberalcev, marveč z malimi izjemami tudi ona patetiranih patrijotov in klerikalcev. Kakor so nosili nekdanj »pobožni kristjani« svetinjo Matere božje pod telovnikom na prsih, tako nosi danes ta mladež svetinjo — Garibaldija. — Treba je le najmanjše prilike in v »ognju« ti je ta mladež za svoj sicer nedosegljiv ideal: Osvojitve neodrešenih pokrajin iz avstrijskega »jarma«. — Ta notranja čustva se danes ob vsaki dani priliki v primorskih italijanskih in nepoitalijanskih mestih javno na ulici izražajo. — Nedolgo temu je celo v nezem tržaškem kinematografu Šolska deca, med katero sta bila tudi dva otroka nekega e. kr. uradnika slovenske krvi, pričela o priliki, ko se je prikazal italijanski kralj, kričati: »evviva Garibaldi, evviva Emanuele«. — Dotičnemu uradniku-patrijotu je »Piccolo« v tozadnji polemiki pokadil pod nos, češ: kaj se neki huduješ, saj so tvoji otroci tudi kričali omenjena imena!

Ali ne samo mladina, tudi možje, akademsko in trgovsko naobraženi, katere bi človek pričel brez trznil in razsodnim, se intenzivno bavijo z iredentizmom. Ti možje — fanatiki delajo roko v roki z vročerkovno mladino, a s temi obojimi se strinja in se da voditi po večini vse drugo ljudstvo. V sobah italijanskih družin vidiš po večini viseti podobe, spominjajoče na — Italijo, a bog ne daj, da bi komu omenil kaj — avstrijskega. Le potrudi se v Trstu, Poreču, Ro-

vinju, Piranu, Pulju itd. po raznih hišah, zdelo se ti bo, da se nahajaš v Italiji. — Garibaldija ne manjka nikjer!

Ali kakor rečeno uvodoma, nismo beležili teh dejstev z namenom, ovajati Italijane iredentizma, ker to kar pišemo tu in še veliko veliko več je prav dobro znano merodajnim faktorjem. — Zato bi bilo vsako očitiranje ovadstva — smešno.

Pač pa se bavimo s tem vprašanjem, ker se v veliki meri tiče obstoja in napredka primorskih Slovanov, kajti napredek iredentizma v Primorju je bolj nevaren naši narodni in gospodarski stvari, kakor pa vladi. Iredentist je faktično v prvi vrsti in najhujši nasprotnik Slovencev in Hrvatov in temu primerno vseh Slovanov; potem sele pride na vrsto — avstrijska vlada.

Oni, ki se tako radi izpodtikajo nad beleženjem iredentističnega gibanja, naj le malo pregledajo vsakdanje kolone primorskih iredentističnih listov, pa bodo videli, kako strupeno nas napadajo, blatijo, ovajajo in s kakim nepopisnim fanatizmom nam odrekajo celo pravico do — narodnega obstanka. Dotičniki naj se pridejo prepričati na lice mesta, s kakim sovraštvom nastopajo proti nam v Trstu, Pulju, Gorici itd. takozvani Mazzinijanci, ki so iredentisti, republikanci in anarhisti vse obenem, in ki danes takorekoč terorizirajo vse druge sloje italijanske družbe. — Celo z revolverji, bokserji in šileti nastopajo ti fanatiki proti nam. Za časa tržaških mestnih volitev je o priliki nekega napada policija razkrila in zaplenila cel arsenal raznega smrtonosnega orožja, namenjenega — kakor so sami priznavali — proti Slovencev. — Priča Suban je pa o priliki razprave proti Brunu Ferluga, pred celovskim porotnim sodiščem javno izjavil, da so bile bombe, katere je policija zaplenila v tržaški »Ginnastici«, namenjene — Sokolom.

To so dejstva, katere mi občutim dan na dan na lastni koži. Ali motijo se oni, ki menijo, da izvira vse to sovraštvo od strani iredentistov do nas, ker smo — »ovaduhie«. Kaj še! Vsa ta gonja proti nam je le zato, ker smo — Slovani, in ker hočemo kot taki živeti in ostati na tej zemlji, na bregu sinje Adrije. — Proti nam kot Slovencev je obrnena njih strupena ost, ker jim brani mo izpolnjenje njih idejalov, kajti z

LISTEK.

Mina.

Roman; spisal A. P. Rušic.
(Dalej.)

XIX.

»Zakaj mi nisi odpelal?« je vprašal vstopivši Carlutti in jo premeril bodečim pogledom.

»Nisem slišala... vedela nisem, do zvoni,« se je lagala ona.

»Morda nisi sama doma?« je prapršal zabadoče dalje.

»Kaj misliš vendar o meni?« se je užalostila ona... Nisem se te navedla in potem sem si morala še naravniti toaleta.«

Carlutti je nato molčal in sedel. Bil je velike, ogromne postavne, z rnimi brki in gladko obrito brado. Njegova hvoja je bila lahka, skoraj elegantna. Od svoje zakonske žene ločen, je bil nagnjen k ljubosumnosti in je ženskam le malo zaupal.

»Snoči si šla najbrže pozno v posteljo,« je rekel vprašujoč, ne da bi se ozrl v njo.

Mina je sedla poleg njega in mavažno odvrnila: »Dá. Bila je že polnoč! Čitala sem.«

bil zadovoljen potegnil je uro iz žepa in dejal, kakor bi hotel očitati:

»Poludne bo kmalu!«

Vse mu je bilo čudno. Obraz mu je bil čmeren, morda je bil tudi truden od vožnje. Mina je to takoj opazila, sklonila se je k njemu in ga poljubila. Nato je postala brezskrbno razposajena, vlekla ga je za brke in se šalila z njim. To ga je potolažilo in on je čutil, kako postaja zopet onemogel kakor vedno, kadar je bil v njeni družbi. Njena ljubezljivost ga je premagala. Zavedal se je te svoje slabosti prav jasno, toda pomagati si ni mogel. Začetkoma se je upiral tej prostovoljni odvisnosti od nje, toda njena ženska lepota, njen otroški smeh in pa njena ljubezljivost — vse to ga je nehotno vedno omamilo. Časih ga je to jezilo, ker bi on raje bil gospodar situacije, toda končno je to svojo navidezno podrejenost pripisal svoji starosti in se je udajal njenim vplivom.

Danes je postal kmalu zopet vesel in prva čmernost ga je zapustila. Mina pa se je nasprotno jasno zavedala, da mora take trenutke svoje zmage porabiti zase. Bila je sedaj, kakor so vse take ženske, zelo pohlepna in realistična in nobenega namene njenega oboževalca je ni premotil v spoznanju situacije. Postala je resna, mrzlo računajoča ženska. Kljub temu, da je stanovala v Carluttijevi hiši brezplačno in ji je vrhunska de-

žal mesečno še dvesto kron v gotovini, je bila v vednih denarnih stiskah. Sredi meseca je bila navadno že prazna in potem je moral on pridati še nekaj. Zaradi denarja je imela sploščka z Carluttijem vedne boje, ki pa jih je znala ljubezljivo Mina vedno zakriti v estetično obleko. Carlutti, čeprav denarni mogotec, je bil skop in nekoč mu je morala Mina zagroziti, da ga zapusti, zakaj, stradati ne mara. Vse to ji je tudi sedaj šumelo po glavi.

»Dragi Jean!« je rekla, »čas bo, da se opraviš. Morava kam na kolo.«

»Ali ne obeduješ doma?« je vprašal začuden.

»Danes izjemoma ne. Maria mi je nekam odšla. Zato morava v restavracijo!«

»Prav, tudi dobro!« je pripomnil Carlutti.

»Morda se zunaj celo razvedriš, ljubi moj. Danes si razmišljen!«

Šla sta v spalnico. Tam se je ona pričela opravljati, razmetajoča obleko iz stola na posteljo in nazaj. »Kakšen nered!« je pripomnil Carlutti, sedeč na robu postelje.

»Nered? Seveda je nered! Zakaj si me motil, ljubček?«

oblikovane noge, katerih nežna kožica se je svetlikala izza prezornih črnih nogavic. Vzela je novo krilo iz omare in je vrgla čez glavo. Pri tem je nekaj zavrnilo in krilo se je pretrgalo.

»Ah, nesrečnica!« je vzdihnila in sedla žalostna na stol. »Glej, novo krilo se mi raztrga. Več kot nesrečna sem!«

Držala se je na jok, držeča raztrgano krilo v naročju.

»Nerodna si, draga Mina!« je rekel on in se široko smejal.

To jo je ujezilo. »Če bi ti ne sedel tu tako zijačasto, pa bi se to ne pripetilo,« je rekla togotno in se obrnila proč.

Še ko je zopet sedela pred zrcalom in si uravnala lase, je še vedno govorila o raztrganem krilu.

Predno je bila gotova, je minila cela ura. A potem je bila tako prikupna in lepa, da je bil Carlutti ves očaran; objel jo je okrog pasu in močno pritiskal k sebi. Ona mu je to ljubezljivost vrnila s hvaležnim, začudnim pogledom.

Na stopajcah se je spomnila, da je v naglici pozabila solnčnik doma. Naglo se je vrnila in ko je zopet prišla na ulico, je pomno korakala poleg Carluttija, ki ga je v visokosti celo prekalala.

Mnogi so se ozirali za njo. Ona je to dobro vedela in bila na svojo lepoto zelo ponosna.

XX.

Carlutti je imel veliko premoženje, dasi je bil rodom beneški Slovenec. V raznih mestih si je zidal močnega palače, v katerih je stanovala najvišja vojaška in civilna gospoda. Stanarina sama mu je prinašala lepe dohodke, vendar jo je še vedno neprestano zviševal. Ljudje, katerim je zidal hiše, so mu ostajali dolžni, vsled česar je imel svoje terjatveknjižene, kar mu je zopet donosalo lepe dobičke. Mnogo delavcev je imel uslužbenih, med njimi tudi nekaj tehnikov, katere vse pa je slabo plačeval. Delavci, v pretežni večini Italijani, so branili svoj zaslužek pri njem in od tega denarja je dobival obresti od denarnih zavodov, katere so ostale njemu. Imel je tudi nekaj graščin, ki jih je pridobil na ta način popolnoma zastonj, da je zemljišča drago razprodal zemlje lačnim kmetom, tako, da so mu ostali gozdovi in graščine kot čisti dobiček. Za svoje stavbe je imel torej les v lastnih gozdovih na razpolago in je napravil v njih dve žagi, ki so rezale neprestano ogromna debela noč in dan. Poleg vsega je bil član nekaterih akcijskih družb, pri katerih se mu je vloženi denar obrestoval dokaj visoko.

Njegov oče je začetkoma hodil po svetu kot navadni stavbni in zidarški delavec, dokler si ni prikoparil toliko, da je stopil na lastne noge in poskušal produkcijo spraviti

njih urenilcem bi obtemenili nastopila naša narodna smrt.

In v očigled tem faktom naj bi mi komu na ljubo vse ponižno prenašali in irendentistično gonjo mirno gledali? — Irendentistom raste dan na dan bolj greben in dan na dan so proti nam nasilnejši. Morda zato, ker jim dajejo Nemci potuho in ker se zaporedoma sestajata avstrijski in italijanski zunanji ministri. — Naša dolžnost je, da to nasilje primerno odvrčamo, da se poslužujemo vseh danih sredstev ter čim uspešneje odbijamo napade irendentističnega zmaja, ki neprehoma streže po našem življenju. To storiti nam je v dolžnost kot ljudem in kot Slovincem ne zaradi, države, nego zaradi lastne kože.

Dnevne vesti.

+ Volilna shoda narodno - napredne stranke se vršila v Novem mestu jutri, dne 8. oktobra ob 6. zvečer v Narodni čitalnici in v Mirni peči v nedeljo, dne 9. oktobra ob 7. zjutraj. — Na shodih govorita deželna poslanca dr. Ivan Tavčar in E. Gangl. — Volilci, delujte za mnogobrojno udeležbo!

+ Dr. Šusteršič in sodniki. Oho! dr. Šusteršič se je osmelil na nesramen način žaliti ves sodniški stan. V deželni zbornici je izustil besede: »Pač pa bi bilo drugače, če bi mi začeli govoriti o marsikaterih sodnikih, kako zlorabljajo svojo službo, na kak nesramen način zlorabljajo svojo oblast, ki jo imajo v ime cesarja, v strankarske namene, potem bi šele vi slišali!« Če ni to višek nesramnosti! Kdor pozna postopanje in delovanje naših klerikaleev, dobro ve, zakaj so jim ravno sodišča in nepristranski ter neodvisni sodniki na poti. V prvi vrsti si domišljimo klerikalni advokati, da morajo dobiti vsako pravdo, če stoji še na tako slabih nogah. Seveda, če sodnik ravna po obstoječih postavah, tedaj je pristranski, liberalen. So pa še drugi vzroki, ki vzbujajo nevoljo zoper naše nepristranske sodnike. Klerikaleci se namreč v svojem političnem boju poslužujejo velikrat proti postavnih in kaznivih dejanj. Častir tudi življenje političnega nasprotnika jim ni sveto. Vsakdo, ki je naprednega mišljenja, naj bo po mnenju naših klerikaleev »vogelfreie«. Zalibog, pa sedanji zakoni še niso uveljavili tega pojmovanja in naziranja naših klerikaleev. Nesteti so pregrešili in zločin, katere so klerikaleci zagrešili napram slovenskim naprednjakom. In če se doli zbog tomu še sodnik, ki neče poznati drugega nego svetost obstoječega državnega zakona in ki tudi napram klerikalni uporabi vso strogost tega zakona, tedaj po mislih dr. Šusteršiča na nesramen način zlorablja svojo oblast. To je skrajna perfidnost! Verjamemo, da bi klerikaleci kaj radi videli, da bi za njih sploh ne obstajali zakoni, da bi v svojem divjem političnem boju lahko počenjali, kar jim ljubo. Toda danes se tega ne morejo. In to jih jezi. Vred tega je postalo med klerikaleci že kar kronično, da na najnesramnejši in najpoddlejši način sumničijo in denuncirajo vzvišeni stan sodnikov. To je delal Goslinčar v državnem zboru, to je storil dr. Šusteršič v kranjskem deželnem zboru. Toda še en namen imajo pri tem klerikaleci. Omajati hočejo zaupanje ljudstva do sodišča. In kaj to po-

podse. To se mu ni posrečilo, ker je bilo njegovo premoženje skromno. Inel je navadno komaj tri do pet delavcev v svoji službi in je prevzemal zadvo majhnih hiš na deželi; ko je naposled vsled nadčloveškega truda umrl, je zapustil svojemu sinu Gioraniju — ki se je pozneje sam prekrstil v Jeana — čisto majhno premoženje. To premoženje je obstajalo iz priproste hiše v laški Furlaniji in nekoliko zemlje.

Po očetovi smrti je sin to posestvee prodal in se podal na delo k neki novi balkanski železnici. Tam je vstopil kot akordant, dokler se mu ni posrečilo povzpeti se do subpodjetnika. Ustvaril si je lastno »kompanijo«. Ti ljudje niso bili le v njegovi službi, temveč preskrbovali jih je tudi s hrano, obleko in pijačo. Pred dobrimi 15 leti se je vrnil kot bogat mož.

O postanku njegovega bogastva so se med ljudmi širile čudne govoriče. Naposled je prišlo malo svetlobe v to temno zadevo. Delaveci, ki so se pozneje selili iz juga na sever, kjer so iskali zaslužka in kruha, so pripovedovali, da je Carlutti hranil svojim delavcem prihranke več let in ko je bila železnica gotova ter je prišel čas izplačevati te prihranke, je čez noč izginil. Delaveci so ga zasledovali zaman, zakaj Carlutti je bil že za mejo. Oblasti, do katerih so se delaveci obrnili, se niso brigale za zadevo in so nekatere sitneže kot nemirneže in hujšake celo zaprli. Nek tuj delavec je po letih vse to pripovedoval na delavskem shodu; Carlutti ga je tožil in oblast je delavca kot tujca naposled zaprla in izgnala.

(Dolje prihodnja)

manja, ni treba natančneje razlagati. Klerikalno ljudstvo je že danes vsled hujškanja raznih klerikalnih voditeljev skrajno demoralizirano, ne strši se nikakih sredstev, dober mu je tudi nož in kol. Dr. Šusteršič je pa s tem svojim sumničanjem hotel doseči tudi to, da bo nahujakano klerikalno ljudstvo izvrševalo razne zločine napram svojim političnim nasprotnikom v dobri veri, da vrši dobra in zaslužna dela in da je vsaka kazen, v katero ga obsodi nepristranski sodnik, »zloraba sodne oblasti«. Kam to privede, je jasno. Ljudstvo bo to naziranje presadilo v vse svoje delovanje in početje. In tako bo po zaslugi dr. Šusteršiča in drugih klerikalnih voditeljev zavladala pri nas prava anarhija.

+ O klerikalnem denuncijanstvu. Poslanec dr. Novak se je v svojem govoru v dež. zboru pri razpravi o nepotrdivi župana Ivana Hribarja dotaknil tudi podlega ovađustva, ki je meseca avgusta cvetelo v predalih škofovega glasila »Slovenec«. Očitaj je klerikalcem, da je bilo eno izmed njihovih sredstev, proti potrdivi župana Ivana Hribarja tudi to, da so neprestano denuncirali napredne elemente, da so nelojalni, antidinastični in da so duša velikosrbske propagande na Slovenkem. Dr. Novak je to postopanje »klerikalnega časopisja« ocenil po zaslugi ter pribil, da so bile vse klerikalne obdolžitve od kraja do konca zlobno zlagane. Klerikalni poslanci so na ta izvajanja dr. Novaka molčali, kakor nemi ter s svojim molkom dokazali, kako zelo upravičeno je dr. Novak žigosal brezstidno »Slovenec« ovađustvo. Dr. Šusteršič je reagiral na vsa izvajanja naprednih poslancev, niti z besedico pa ni vzel v obrambo »Slovenec« pred očitanjem ovađustva. Ali se je dr. Šusteršič sramoval svojega glasila? Kdo bi to vedel? Skoro bi o tem dvomili, zakaj »vajanje in denunciranje je klerikalcem prešlo že tako v meso in kri, da opravljajo to delo že kot vsakdanji posel in sicer vsi, prav vsi od prvega do zadnjega. Spominjamo tu samo na zloglasne Lampetove ovađbe naprednega učiteljstva. Kako pa je ovađustvo že prešlo vsem klerikalcem v meso in kri, pa dokazuje tudi nastop deželnega odbornika Jareca v večerajšnji seji deželnega zora. Ker je nekdo koncem Ganglovega govora na galeriji zaploskal, a tako tiho, da ga ni nihče drugi slišal kakor Jare sam, je le-ta takoj s prstom pokazal na »demonstranta« ter ga denunciral deželnemu glavarju. In ko mu je dr. Triller ironično zaklical, ako vrši službo policajca, se je gospod deželni odbornik osramočen potuhnil na svojem sedcu ter obmolnil. In Jare je general klerikalne stranke. Ako pa že klerikalni generali ne morejo brzdati svojih prirojenih jim navad, kako se naj drže v mejah gospodje pri »Slovenec«, ki so takorekto vzrasli v ovađuskem poslu?

+ Kako dr. Triller izvršuje svoje mandate. Očita se mu sedaj, da se ni udeležil seje mestnega šolskega sveta dne 28. septembra. Ta dan bil je dr. Triller na sodni razpravi v Trstu ter se je vabilo na sejo šolskega sveta dostavilo v njegovi pisarni stoprav potem, ko je bil že odpotoval. Vred tega on za to sejo sploh vedel ni ter svoje odsotnosti niti opravičiti ni mogel, še manj pa mu je bilo mogoče izposlovati, da bi se seja odložila. Sicer pa mora biti dr. Trillerjevim nasprotnikom znano, da imajo združeni klerikaleci in Nemci danes v mestnem šolskem svetu, kateremu predseduje po zaslugi mladinevo mesto župana vladni komisar, itak večino.

+ Kdo je pravzaprav župan v Ljubljani? Kakor znano, izvolil je občinski svet dne 30. avgusta Ivana Hribarja v sedničje soglasno za župana ljubljanskega. To izvolitev naznanil je mestni magistrat e. kr. deželni predsedstvu s prošnjo, da ji vreskribi Najvišje potrdilo. Dotična vloga mestnega magistrata do danes ni še rešena. Iz tega sledi, da je de nomine v Ljubljani, kljub temu, da uraduje na magistratu vsled razpusta občinskega sveta vladni komisar, župan vedno še Ivan Hribar.

+ Pometajte pred svojim pragom! »Slovenec« se je te dni dotaknil afera, ki je v zvezi z napredno gospodarsko organizacijo, ter jo skušal zasukati v svoje svrhe. O stvarih, ki pridejo v javnost, sme naravno soditi vsakdo, kakor mu je drago, prav malo politično pa je, ako najglasnejšo sodbo izreka tisti, ki bi imel največ vzroka molčati, ker ima sam največ masla na glavi. Natančno so nam znane razmere pri »Mečarski zvezi«, pri Zadrugi in gospodarski zvezi in bi lahko napisali o teh razmerah cele knjige, ako bi bilo treba. Gospodje klerikaleci nas bodo vsakakor razumeli, ako jim klčemo: Pometajte pred svojim pragom!

+ Civilnosodni depoziti na Kranjskem. Justičnemu ministrstvu so sodni dvori vseh kronovin predložili izkaz o vsoti in načinu civilnosodnih depozitov. Sodobna civilnosodnih depozitov znaša na Kranjskem: 18.243.213 K. Ta denar mora biti na-

ložen v popolnoma pupilarno varnih denarnih zavodih. Denar pa oprejemajo denarni zavodi edinole v to svrhu, da ga zopet plodnosno naložijo in na ta način višajo narodno premoženje. Kakor je pa znano, so pa ti civilnosodni depoziti pred vsem in v celotnosti last oseb slovenske narodnosti. Vred česar bi bilo pričakovati, da bi se ta denar naložil v takih zavodih, ki prinašajo korist pred vsem slovenskemu narodnemu gospodarstvu. To zahteva pravica! Radovedni bi bili torej v interesu našega gospodarskega napredka, kako in v katerih denarnih zavodih so ti depoziti naloženi.

+ Klerikaleci se boje resnice. G. Cimermančič nam v »Slovenec« brzojavno odpoveduje svoje prostore za nameravni shod posl. Gangla. Bilo bi pač dobro, da nam zaupniki v prihodnje ne priporočajo takih figam, ki jim zleze srce v hlače pred vsako črno kuto. Sicer pa se klerikaleci preklicano motijo, če mislijo, da nam s takimi zahrbtnimi intrigami zamašijo usta. S tem le dokazujejo, da se bojijo resnice. Resnica pa mora na dan, če nam taki in slinčni figamoteži tudi stokrat odpovedo svoje prostore.

+ Iz Črnomlja. Pri občinskih volitvah dne 4. oktobra v Dragatušu je farovška stranka žalostno pogorela. Sicer je župnik od vseh terejalk osebnopobral pooblastila ter jih razdelil svojim podreptnikom, a vse ni nič pomagalo. Obljubovali so, da bodo po volitvi pili in pili cesarsko pšem, a so poparjeni vsled izgubljenе bitke na to pozabili, ker jim je Lamut note odnesel. Tudi sleparilo se je pri volitvi, toda o tem bo govorilo sodišče. Dragatuškimi občanom pa priporočamo, naj se le krepko branijo komande župnika Novaka, ki jim je iz pohlepčnosti po tistih štirideset krajevskih odpovedal rano mašo. Upajmo, da je ta farovski poraz dobro znamenje za 18. oktober.

+ Koroški Nemci in slovenski jezik. Koroški Nemci, ki so dolgo tajili eksistenco slovenskega naroda na Koroškem, so vendar začeli tudi uvidevati pomen in važnost slovenskega življa na Koroškem. Predvsem je strah, ki je koroške Nemce dovedel do tega spoznanja. Iznašli so zdaj neko posebno sredstvo, s pomočjo katerega hočejo onemogočiti ali pa vsaj omejiti osamosvojitve slovenskega naroda na Koroškem. Kakor smo že poročali, je nemški poslanec Burger predlagal v koroškem deželnem zboru, naj se dovoli letna podpora 2000 kron za tiste nemške dijakke, ki se hočejo posvetiti študiju slovenskega jezika na kakem vsučilišču in ki se zavežejo po končenih študijah kot učitelji slovenskega jezika delovati na Koroškem. Ta predlog je bil pred časom odkazan finančnemu odseku, v seji 6. oktobra je bil pa sprejet tudi v plenumu. Glavni namen teh nemških učiteljev slovenskine je prozoren — germanizacija slovenskega življa na Koroškem. Nemci so pač izprevideli, da so dosežani sredstva pač preslaba. In navzlic temu koroški slovenski klerikaleci še zdaj niso prišli do spoznanja, ter se še vedno vežejo z bankrotno nemško klerikalno stranko. Kam nas ta nesrečna in pogubonosa politika koroških slovenskih klerikaleev povede, je vsak dan bolj jasno.

+ Lahi se pripravljajo. Naši ljubji zavezniki se na vse kriplje pripravljajo. Kakor poročajo iz Rima, na vse mogoče načine pospešujejo v ladjedelnih zgraditev dveh novih dreadnoughtov in sicer ladij »Julius Caesar« in »Conte Cavour«. Ti dve veliki ladiji bosta imeli trinajst 30 1/2 centimetarskih topov. Iz tega se razvidi, da boste te dve ladiji dve največjih. Ko se je na Angleškem in Laškem začelo, da se tudi Avstrija v tem oziru obožuje, je zavladal tam velik krik. Radovedni smo, kakšno stališče bodo napram temu laškemu oboževanju zavzele naše delegacije. Morda se gre pa tudi pri tem za utrditev — trozveze.

+ Iz finančne službe. Finančna komisarja Valentin Zuh in Ivan Milohnoja sta imenovana za finančna tajnika za okrožje ljubljanskega finančnega ravnateljstva.

+ Imenovanje. Za finančnega konceptnega praktika v Ptuju je imenovan absol. jurist Konrad Šmid.

+ Ivan Tosti umrl. Umrl je danes bivši predsednik »Gostilničarske zadruge« in večletni občinski svetnik Ivan Tosti. Bil je vedno v prvih vrstah narodno - naprednih bojevnikov. Njegovi rodbini naše sožalje! N. v. m. p!

+ Popisovalne pole na šolsko matice je najkasneje do 10. t. m. oddati v mestnem zgaševalnem uradu. Ker pa je še mnogo hišnih gospodarjev, ozir. njihovih namestnikov, ki do zdaj še niso storili te svoje dolžnosti, jih opozarjamo, da nemudoma oddajo te pole ter se tako izognejo morebitni sitnostim. Oddati se morajo tudi pole onih hiš, v katerih ni šoloobveznih otrok.

+ Prvotni imenik porotnikov bo razporežen od ponedeljka, dne 10. t. m. skozi 8 dni v mestnem glaševalnem uradu.

valnem uradu vsakomur na vpogled, kjer se tudi lahko naznanijo morebitni ugovori proti sestavi tega imenika.

— Prva sloka. Prvo sloko v letošnji lovski sezoni je ustrelil za Rožnikom g. Ivan Justin, višji sodni oficijal v Ljubljani.

Pretep. Trije fantje iz Hauptmance napadli so 20 let starega posestnikovega sina Franceta Ponikvarja, ga osuvali z noži in mu prizadejali težke poškodbe.

Premag kradli. Tekom tega leta je bila papirnici v Vevčah ukradena večja množina premoga, ne da bi se moglo priti tatovom na sled. Pred kratkim se je po posrečilo orožnikom storilce na železniški postaji pri tatvini zaslediti. Bili so to otroci v starosti od 8 do 10 let, ki so orožnikom priznali, da jih matere pošiljajo premag krast. Zadevne matere se bodo morale zaradi tega zagovarjati pred sodiščem.

Razne nezgode. V Škofjeloki je kleparski pomočnik Franc Biten pri neki stavbi padel z lestve 7 metrov globoko in si zlomil levo roko ter dobil notranje poškodbe. Posestniku M. Mohoriču iz Čehovnika se je na cesti na Vojskem zamotala prazna vaga med noge in mu zlomila desno nogo. — S kolesa je padel v Ljubljani delavec Miha Knafelc in se na glavi nevarno poškodoval. — V zalogi piva »Puntigam« je delavec Alojzju Bergholdu padel poln sodček na levo nogo in mu jo je poškodoval. — Maks Hoge, 10 let stari železniškega sluga sin, je doma drva sekal in pri tem si odsekal palec leve roke. — France Pogacar, mizarjski pomočnik v Spodnji Hrušici, je hotel doma streho popraviti. Pri tem je padel s strehe in si pohabil levo roko. — Razvaževalec piva Jakob Mausar je hotel v pivovarni »Union« v Spodnji Siski skočiti na voz. Med tem je potegnil konj, na kar je Mausar padel pod voz ter zadobil na glavi in životu težke poškodbe.

Z Jesenic nam piše restavrater, g. Anton Dolničar, da velja pri njem golaž: navađni golaž 28 v, velika porcija za večerjo s prikuho 80 v, telečji golaž pa 92 v, a vse to v I. in II. razredu. Toliko v pojasnitve v št. 319, dne 3. t. m.

V Školah na Pragerskem je bil izvoljen za župana Fran Kušar.

Preiskava proti natakarnju v celjskem »Narodnem domu«. M. Petroviču, se je ustavila. Bil je, kakor znano, obdolžen tatvine.

Nova pomemčevalnica. V Peklu pri Poljančah na Spod. Štajerskem zgradi nemški šulferajn novo šolo. Svet je že kupljen; zidati se prične v najkrajšem času. Tako se dvigajo v naši domovini dan za dnevom nove trdnjave renegatstva in pangermanske misli.

Ne delajo konkurence. V Grizah pri Zaleu so ustanovili klerikaleci novo posojilnico, dasi posluje tamkaj že več let rajfajznovka. Za tak kraj kot so Grize sta dve posojilnici popolnoma nepotrebni. Klerikalcem gre samo za to, da uničijo prvo posojilnico. In vendar trdijo, da ne delajo konkurence domačim zavodom! Zapet graški advokat aretiran. V pristno nemškem Gradeu vlada res najlepša morala. Nemci tako radi naglašajo svojo poštenost in moralnost, če pa pogledamo v faktično življenje, tedaj vidimo ravno nasprotno. Pred par dnevi so v Gradeu zaprli nekega nemško-nacionalnega advokata — in že poročajo zopet, da so uvedli zopet proti ondotnemu advokatu dr. Schaleku preiskavo zaradi zločina goljufije po § 197 kaz. zakona. Sodišču ga še niso izročili, ker je bolan. Res lepe razmere, na katere more biti nemški »kulturovolk« ponosen.

S policijo razgnani zborovalci. V nedeljo popoldne je sklicalo društvo kavarniških uslužbencev v Trstu, ki pripadajo socialnodemokracijskim organizacijam, shod v dvorani Carducci, da bi protestirali proti napadom in obrekovanju, prihajajočim od strani kolegov, ki so desertirali v Pagininijev tabor. Ko je predsednik Maschinguerra dal besedo referentu, strokovnemu tajniku Tesinju, se je nakrat dvignil Paginijane Menini ter protestiral proti temu, da bi Tesini referiral, ker ta, da je plačan tajnik od vseh, in kot tak ne sme delati strankarstva. Na to je nastal po dvorani pravi vihar in pričel se je med socialnimi demokrati in Paginijanci pravec pretep. Navzoči vladni komisar je dal par vročkrvnežev aretirati, a ker komedije še ni bilo konec, je poklical v dvorano krdele policije, ki je pretepajoče zborovalce siloma razgnala.

Sumljiv aretovalec. Kakor že znano, je začel dne 30. m. m. zvečer na Ploveci goleti kozolec posestnice g. Marije Ahlinove, v katerem je bilo 10 voz mrve in je pogorel do tal. Tretjo noč po tem ognju pa se je vnel zopet kozolec posestnika Jesiha iz Rudnika, ki je bil od tega oddaljen kakih 300 korakov in je bil istotako tudi ta s vsem gospodarskim orodjem

vpopečen do tal. Ker ni imel takrat pri nobenem kozolecu opraviti kdo domačih, se je takoj sklepalo, da sta bila oba ognja zanetena iz zlobnosti ali pa po nerodnosti kake tuje osebe. Policija je takoj poizvedela, da so hodili pod kozolec prenočevati temni ter luči in varnostne oblasti se boječi individui, katere je jela z vso energijo zasledovati. Dne 4. t. m. je napravila po barju pogon in enega teh, v osebi nekega Antona Bambiča, ki je hodil tja še z drugimi črnimi brati, po katerih še slede, prenočevati. Pri tem je prišla na sled tudi drugi takim brlogom, katerim bode posvetila še nadaljno pozornost. Bambiča, ki je menda nekoliko abnormalen, so izročili deželnemu sodišču v preiskovalni zapor, tovariše pa še nadalje zasleduje.

V lase sta si snoči pred neko kavarno skočila dva ter je eden pri tem vrgel drugega ob tla s tako močjo, da je ta zadobil na glavi telesne poškodbe. Ko je vstal, mu je dal pa še tako krepke zaušnice, da je moral ta oditi z bojnega polja z otečenim obrazom.

Ciganska nadloga. Pred kratkim je v neki vasi pri Škofji Loki izvabila neka šepasta, 26letna ciganka, ki hodi po deželi s »komedijo« in vodi s seboj dveletnega otroka zlat poročni prstan, več ženske obleke in srebrno žepno uro.

Drag kostanj. Ko je večeraj klatil na Golovcu nek mladenič kostanj ter pri tem položil svojo pelerino na stran, je v tem zapazil, da se mu bliža gospodar, nakar mladenič popusti pelerino in naglo odnese pote.

Izgubila je brančeva Ivana Kurnauerjeva črno denarnico, v kateri je imela čez 30 K denarja. — Pazničkova žena Lucija Oreškova je izgubila bankovec za 10 K.

Narodna obramba.

»Ko mene več ne bo...« Piše se nam: Naša šolska družba dobiva vse premalo volil. Komaj par tisočakov se nabere vsako leto — mecenov Kotnika in Polaka tukaj na Štajerskem ni dočim bi se lahko pri sedanji poštovanosti naprednjakov nabralo desetkrat toliko. Vzrok temu je, ker se ne misli pravočasno na to. Vzemimo le pokojnega Jerneja Bahoveca, ki je bil za družbo z njim in srecem vnet, a ta ni dobila za njim nič, ker je mož mislil do zadnjega trenutka, da zdravi in da bo še potem vedno lahko dal v narodne namene. Zato apeliramo na rodoljube in rodoljubke, ki jim je pri srečju korist naše šolske družbe, kakega sokolskega ali drugega narodnega društva, da določijo, ko so se zdravi, koliko naj ta in ta narodna institucija dobi po njih smrti. Na ta način pridejo lepi denarji v narodne namene, dočim jih prepogosto požro črni valovi. Menda se razumemo!

Loterija v prid Ciril - Metodovi družbi. Piše se nam: V prid »Südmärker« sta se priredili že dve loteriji, v prid naši šolski družbi pa še nobena, dasi se je o tem že nekaj stokalo po časopisju. Moje mnenje je, naj stopi naša družba v zvezo s češko šolsko matico, ki naj obe skupaj priredita tako loterijo, ki bi se gotovo dobro obnesla. Čisti dobiček naj bi se delil po ključu, kolikor bi se prodalo srečje pri nas in pri Čehih. Naj bi družba upoštevala ta nasvet!

Ciril in Metodova družba je zopet prejela od »Prve slovenske založbe« čaja in ruma v Ljubljani znesek 55 kron kot prispevek od družbinega čaja. Ker je naš Ciril in Metodov čaj že priznana izborne kvalitete in se z večjim konsumom prispevek našej družbi še bolj pomnoži, veže torej vsakega Slovenca in Slovenko rodoljublje in lastna korist, da kupuje in izrecno zahteva edinole naš Ciril in Metodov čaj v zavikih. Dobiva se v vseh trgovinah. Priporočamo posebno zlato znamko, katere vsebina je iz najfinerje vrste čaja.

Vinska trgatve se vrši v nedeljo, dne 9. oktobra 1910, v restavracijskih prostorih g. Ivana Marklja v Otočah. Skrbjeno je za zabavo in ples. Čisti dobiček je namenjen »Družbi sv. Cirila in Metoda«. Vstopnina 30 vin. za osebo. Začetek ob 3. popoldne.

Društvena naznanila.

Zveza jugoslovanskih železničarjev. Iz Kranja. V nedeljo popoldne ob 5. se je vršil jako dobro obiskan shod podružnične »Zveze jugoslovanskih železničarjev« na vrtu ge. Rantove. Po kratkem nagovoru je otvoril shod predsednik podružnice, g. Ljudevit Mlakar, pozdravil dole odposlanca iz Trsta: gg. Ekarja, Škrjanca in Jakliča, ter g. deželnega poslanca Cirila Pirca. Tovariši Škrjanec je v jednatih besedah pozdravil podružnico in se zahvalil za neumorno delovanje in posival člana, da vstrajajo v resnem delovanju. Tovariši Ekar je v daljšem govoru poročal o slavnostnih dneh kongresa »Lige« slovenskih železničarjev, organizacije

v Pragi, namreč o sprejemu na praškem kolodvoru, o razliki med češkimi organizacijami in našimi slovenskimi, o povišanju plač delavcem in znižanju delavnega časa, kakor da se čezurno delo plača, radi čuvajev, o skrajšanju službe, o prostem času i. t. d., o prireditvah penzijskega in provizijskega zaklada. Dalje o čuvajih, da se ne bodo porabljali za druga dela, kakor se sedaj tako na prim. za travo pleti, v skladiščih delati itd. Pusti naj se jih v svoji službi, katero imajo opravljati. Prošnim delavcem naj se da potrebno obleko, kadar delajo na prosti, kakor tudi, da se jim da pozni delo, ne pa da se jih doma pušča. Železnična uprava mora tukaj storiti svojo dolžnost. Delavec mora tudi pozni jesti in družino preskrbeti. — Tovariši Škrjanc in je poročal, kako slovenskega železničarja zoperstavljajo, prednost imajo Nemci. Boljša mesta se oddajajo Nemcem. Slovencem pa najslabša in najzadnja. Povedal je tudi, kako se pod komando goriškega načelnika Wieserja ponemčujejo, ker so prisiljeni radi kruha, tako da je nastala tam že cela kolonija nemških privandrancev in nemškutarjev. — Ustanovila se je sulfurajnska šola, katera dobiva podporo tudi od »Südmark«, nemškega Volksrata in še celo iz — Berolina. H koncu se je predsednik tovariši Mlakar zahvalil vsem udeležencem kar najsrbeje za udeležbo, kakor vsem odposlancem za poročila in ob 7. je bil shod zaključen.

Sokoiska župa Ljubljana I. napravi v nedeljo, dne 9. oktobra svoj redni delni župni zlet skozi St. Vid v Tacnu, kamor je bila namenjena že 11. septembra, a je radi slabega vremena morala opustiti to misel. Zleta se udeležijo »Sokol I.« z odsekom v Mošah, »Sokol II.« in šentvidski »Sokol«. Bratje Sokoli naj pridejo v sebi izletni opravi, to je v kroju s pešerino. Zbirališe je na Grabnu, od koder se skupno odkoraka ob 1. popoldne s trobentaškim zborom na čelu. Namen tega zadnjega zleta je, okrepiti sokolsko misel v Smartnu in Tacnu, in z ozirom na važnost teh krajev pričakuje župno predstvo, da se ga udeležijo kolikor mogoče veliko bratov, kakor tudi onega občinstva, ki simpatizuje s »Sokolom«. Z zleta se povrnejo pod večer, tako da se onim bratom, ki namravajo v gledališče, ni bati, da zamudijo. Na veselo svidenje! Na zdar!

Telovadnemu odseku litjsko-smartnškega »Sokola« na Vačah so darovali: Neimenovani g. iz Ljubljane 5 K; g. Seidel, Spod. Siška, 10 K in g. Mici Spreitzer, Ljubljana, 1 K. Srčna hvala, da bi dali mnogo posnemovalcev. Na zdar!

»Glasbeno društvo« v Zagorju ob Savi ima v nedeljo, dne 9. oktobra 1. popoldne svoj redni občni zbor v društveni dvorani v »Sokolskem domu«, h kateremu ste vabljeni vsi ljubitelji petja in glasbe. Udeležite se polnoštevilno.

Predsedstvo I. S. Ž. naznanja, da se vsi ustanovni občni zbor »Sokola« v St. Petru na Krasu v nedeljo, dne 9. oktobra ob 4. popoldne v »Narodni gostilni« pri železniški postaji, ob tej priliki predava br. J. Novak iz Ljube o sokolstvu. K občnemu zboru predavanju se vabijo vsi prijatelji sokolstva iz St. Petra in okolice. Prihajajo pa se tudi udeležbe od strani sokolskih društev iz Logatec, Cerklje, Postojne in Ilirske Bistrice. Na zdar! — **Predsedstvo I. S. Ž.**

Telovadno društvo »Sokol« v St. Petru. Dne 9. oktobra se vrši v St. Petru na Krasu ustanovni občni zbor telovadnega društva »Sokol« v prostorih »Narodne gostilne« ob 4. popoldne s sledečim sporedom: 1. Poročilo pripravljalnega odbora. 2. Volilni odbor. 3. Slučajnosti. — Sokolova ideja se je začela širiti v zadnjem času po vsem Slovenskem in je našla povsod plodovito polje za najlepši razvoj. Upamo, da se ukorenini tudi na tridih kraških tleh ta mogočna in črna ideja in da se ustanovi in živi močno sokolsko društvo tudi v St. Petru na Krasu. Vabimo torej vsi somišljenike in somišljenice, da udeležijo polnoštevilno našega ustanovnega občnega zbora in da nam pripomorejo s tem do uspeha. Na zdar!

Prosveta.

Frane Lehár: Knežna. Opereta v treh dejanjih. Poleg L. Falla je Fr. Lehár najdubovitejši in najizvirnejši skladatelj modernih operet. Ker Lehár dunajsko melodiko prepleta s slovanskimi, zlasti s češkimi in slovanskimi glasbenimi motivi, je Slovenski Lehárjeva opereta bližja kot katerikoli druga. V svoji najnovejši opereti »Knežna« (Fürstentum) pa je izkušal Lehár glasbo dvigniti na stopnjo komične opere ter je zlasti v finale zgradil po vzoru oper; orkestralni part je pisan zopet najskrbneje in naravnost sijajno. Zlasti odlične so pevske točke v predgri: duet Fotini in Harása, samospjev

Stavros in v finale bilna vraga ensemble; v I. dej. uvodna pesem Mary Anne (»Holišela«), duet z valčkom (»Služišti proramim vsem damam«), finale z mešanim zborom, ki dočena krasen efekt; v II. dej. je predgrija (z motivi zbora roparjev iz I. dejanja) pisana krasno in učinkuje povsod elektrizirajoče, dalje konverzni valček peteropev in duet Mary Anne s Stavrosom (»Star in mlade«). Vobče je glasba v tej opereti višje umetniške cene kakor v ostalih dunajskih novomodnih operetnih enodnevnicah. Orkester je pisan z vsemi kontrapunktičnimi rafiniranostmi in prepleten z vodilnimi motivi preko vseh instrumentov, ne da bi se s tem orkester preoblagal. Tudi harfa sodeluje odlično in daje orkestru poseben čar. Da ima ta opereta tudi umetniško ceno, dokazuje dejstvo, da je na repertoarju kraljevske opere v Pešti. Libretto je spisan po romantični angleški povesti ter razdeljen v predgrija, ki se vrši v Atenah v hiši Hadži Stavrosa, čegar hčerka Fotini nosi naslov »princeza parneške«, v I. dejanju v gorovju med roparji in v II. dejanju na krovu amerišanske ladje. Hadži Stavros je v gorovju razbojniški glavar, v Atenah pa »knez parneške«. Njegova hčerka Fotini ne ve, da je njen oče razbojnik slavnega imena. Fotinin ljubimec Bill Harris, ameriški kapitan, pa stavi s Periklom, policijskim stotnikom, da vjame Hadži Stavrosa. Toda zgodi se obratno. Bill Harris pride res s svojimi vojaki v gorovje, kjer ga vjame Hadži Stavros. Ko pa glavar izve, da ljubi hči Fotini vjeteja Harrisga, ga izpusti, ne da bi mu povedal vzrok. Harris pa si izmisli zvijačo, s katero zvali razbojnika na svojo ladjo. Tako Harris stavo dobi, dasi je vsa policija, s Periklom na čelu, v prijateljski zvezi z razbojniki. Fotini postane nevesta Harrisova, a oče Hadži Stavros je zopet svoboden. V središču dejanja pa stoji resolutna Angležinja Mary Ann, ki hoče na vsak način osebno seznaniti se z razbojnikom Hadži Stavrosom. S Fotini sta si prijateljici, a tudi Mary Ann ne ve, da je baš Fotinin oče ta strašni, v narodnih pesmih opevani junak Hadži Stavros. Z materjo Gevendolino izleti romantičnina Mary Ann v gore, kjer jo seveda vjamejo razbojniki. Mary Ann se zaljubi v Hadži Stavrosa in bi najraje postala njegova žena. A Stavros jo izpusti za visoko odkupnino. Komične vloge igrajo profesor botanike, Stavrosov hišnik Kristodulos in njegova žena. Dejanje je vseskoj napeto, polno humorja in pri tem elegantno. »Knežna« je novopremijena in so za I. dejanje naslikane nove dekoracije (gorovje, v ozadju v dolini Atene).

Razne stvari.

* **Zamorec napadel konzula.** V uradu angleškega generalnega konzulata v Hamburgu je nek zamorec napadel angleškega konzula Oliverja. Zadal mu je s tesarsko sekuro težke poškodbe na glavi in na obrazu. Konzul je zbežal pred napadalcem na cesto.

* **Mlad duhovnik pobegnil s sestričino.** Mladi don Paskal Sagassi, član vatikanskega tajništva in urednik »Osservatore Romano« je pobegnil s svojo 21letno sestričino, ki je bila za gospodinjico pri obojnem stricu, škofu v Molsetti. Paskal Segasi je baje zelo učen cerkven učenik, toda vsa učenost ni mogla preprečiti, da bi se mladi duhovnik ne bil zaljubil v svojo zalo sestričino.

* **Nemci proti šoli.** Na Dunaju so imeli Nemci protestno zborovanje, na katerem so udrihali proti novi češki šoli v tretjem okraju. Nemci hočejo na vsak način pomnožiti svoje vrste s slovanskimi renegati, zato ne dovolijo slovanskih šol niti tam, kjer so nujno potrebne in kjer jih vzdržujejo Slovani sami. Po zborovanju so Nemci demonstrirali po ulicah proti češki šoli.

* **Menu pri galadinerju** ob navzočnosti belgijske kraljeve dvojice, se je glasil: Potage Beaufort. — Cassolettes Talleyrand. — Filets de truites à l'ambassadeur. — Pièces de boef et jambon. — Timbale Cardinal. — Canard à la Dev. — Sorbet. — Faisans rotis, salade, compote. — Asperges en branches. — Crème Montmirail. — Croustades de fromage. — Glaces variées. — Dessert. — Champagne Moët & Chandon, Impérial.

Kupujte jutranjo izdajo »Slovenskega Naroda«.

Telefonsku in brzozavna poročila.

Skupne ministrske konference.

F. — Dunaj, 7. oktobra. V skupni ministrski konferenci so se pri razpravi o proračunu za leto 1911 pojavile težave zlasti glede vojaških

vprašanj. Med avstrijskim in ogrskim stališčem obstaja še precejšnje razlike, vendar upajo na obeh straneh, da pride v kratkem do popolnega sporazumljenja. Na tekoče je nastalo tudi finančno vprašanje; zahtevajo vojaške uprave so namreč jako velike. Tudi bančno vprašanje še ni definitivno rešeno. Z ozirom na vse te težave, ki jih je povzročilo zlasti vojaško vprašanje, se je opustila nakana, razviti pred oktobrskimi delegacijami podoben načrt vojaških reform ter bodo skupni ministri zaradi tega podali samo pregledno referat o vseh teh vprašanjih.

Graf Auersperg in pastor Hegemann.

Dunaj, 7. oktobra. »Deutsches Volksblatt« priobčuje vest iz Amerike o aferi grofa Auersperga in ljubljanskega pastora Hegemanna. List pravi, da je pastor Hegemann grofu Auerspergu posodil 60.000 kron. Te je grof Auersperg v Ameriki zapravil. Pozneje mu je Hegemann posodil še 20.000 kron. Ko pa je pisal na to Auerspergu, ni dobil od njega nobenega odgovora več. Nadalje pravi »D. Volksblatt«, da igrata v tej aferi veliko vlogo neki Weiss in dr. Brück, bivši nižjeavstrijski poslanec, ki biva zdaj v New Yorku. Dr. Brück je baje pastora Hegemanna tožil pred ljubljanskim sodiščem zaradi razžaljenja časti in izsiljevanja.

Češko - nemška sprava.

G. — Praga, 7. oktobra. Včeraj dopoldne je imel pododsek nacionalnopolitične komisije za češki deželni zbor pod predsedstvom grofa Franca Thuna sejo. Sprejet je bil predlog poslanca dr. Eppingerja (Nemci), ki je prdlagal, naj se izvolita še dva pododseka, vsak obstoječ iz 19 članov. Prvi odsek naj bi obravnaval vladne predloge o spremembi deželnega volilnega reda, drugi pa vladne predloge in predloge posameznih strank radi jezikovne rabe pri avtonomnih oblastvih in predloge glede ustanovitve okrožij. Oba predloga sta bila sprejeta z dodatnim predlogom poslanca Sokola, da je posamezen član teh pododsekov bodisi ene ali druge narodnosti opravičen v slučaju, ako je zadržan, osebno se udeležiti razprav, da ga zastopa pri razpravah od njega določeni poslanec kot namestnik.

G. — Praga, oktobra. Nacionalnopolitična komisija za češki deželni zbor je imela včeraj popoldne sejo, katera se je končala ob pol 5. popoldne. V seji je prišlo do malega nespornostnega med češkimi in nemškimi člani komisije, ker so Čehi zahtevali, da naj pododsek, ki je bil izvoljen za obravnavo jezikovnih vprašanj, se peča obenem tudi z vprašanjem glede minoritetnih šol. Nespornostno je pa je bilo poravnano na ta način, da je dvorni svetnik Čelakovski izjavil, da bo postavil tozadevne predloge posebej v češkem deželnem zboru in da naj se potem od tam oddajo ti predlogi dotičnim pododsekom.

Kolera na Hrvaškem.

Zagreb, 7. oktobra. V Borovu se je pojavila deset slučajev azijske kolere. Izmed bolnikov jih je umrlo sedem. Kolero so zanesli iz Ogrske. Da se je tako razširila, so krivi kmetje sami, ki so bolezen dolgo časa prikrivali.

REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM.

Že vse mirno.

F. — Dunaj, 7. oktobra. V Lisaboni je že mirno. Revolucija je zmagovita. Upi in nade monarhistov, da bode kralju zvesto vojaštvo prišlo v Lisabono in tam napravilo protirevolucijo, ter premagalo republikance, se je izjalovilo. Republika je danes že po celem Portugalskem proklamirana in povsodi tudi skoraj brez vsakega odpora bila sprejeta. Najnovejša poročila so naslednja:

Število mrtvih.

F. — Pariz, 7. oktobra. Po najnovejših poročilih je bilo pri bojih v Lisaboni ranjenih in mrtvih mnogo tisoč ljudi. Revolucionarji so popolnoma razdejali obe kraljevi palači Veceidades in Ijuda. V Oporto je bil tudi jako hud boj. Tudi v Oporto je na stotine ranjenih in mrtvih oseb.

Republika povsod proklamirana.

M. — London, 7. oktobra. Republika je v celem Portugalskem razglašena. Lisabona je mirna. Provizorična vlada je izdala oklic, v katerem pozivlja prebivalstvo k miru in redu. — Novi minister zunanjih zadev Machado se vozi po deželi z avtomobilom in povsod ureja razmere. Provizorična vlada posilja prebivalstvo, da naj si prejšnjo dinastijo ohrani v dobrem spominu. Republika je bila proklamirana tudi po vseh večjih mestih.

Španska poročila.

M. — Berolin, 7. oktobra. »Tagblatt« poroča iz Madrida, da je guverner iz Badajosa javil španskemu ministru, da so vsi višji oficirji, ki so ostali zvesti kralju, vjeti in med njimi tudi vojni minister prejše vlade Ornela. Predsednik prejše vlade De Somo je od neke grane ranjen. — Revolucionarji niso razrušili čisto v Lisaboni in okolici mestov, temveč tudi mnogo železniških mostov, tako da bo še trajalo par tednov, predno bo promet popolnoma neoviran.

M. — Madrid, 7. oktobra. V celi deželi portugalski je danes mir in red. Novi zunanji minister Machado je izjavil, da bo tudi nova vlada predvsem sklenila alijanco z Angleško.

Francoska križarka pred Lisabono.

M. — Pariz, 7. oktobra. Francoska vlada je poslala eno križarko proti Lisaboni.

Kje je kralj?

M. — Berolin, 7. oktobra. Vestem, da se kralj Manuel nahaja s svojo materjo v samostanu Mafre, se tukaj ne veruje, marveč se poudarja, da se je kralj tako skrtil, da sploh noben človek ne ve, kje se nahaja.

Kralj na potu proti Angleški.

M. — Madrid, 7. oktobra. V poznih snotnih uri je naznanil španski poslanik v Lisaboni zunanjemu ministru, da se kralj Manuel nahaja na potu proti Angleški.

Portugalski kralj v varnosti.

London, 7. oktobra. Pravkar je došla z Gibraltarja brzozavka, da je tjakaj priplul parnik »Amelia«, na čigar krovu so bili kralj Manuel, njegova mati in njegov stric vojvoda Oporto. Izrekli so se, ter se takoj napotili v palačo angleškega guvernerja.

Mir na Portugalskem.

London, 7. oktobra. Predsednik proklamirane republike Portugalske je brzozavil listu »Daily Mail«, da vlada zdaj v vsej deželi popolen mir in da je vsa armada prešla v tabor republikancev. Novi vladi se je podvrget tudi poveljnik Cardiera oddelkov, ki so do zadnjega ostali zvesti kralju Manuelu.

Gospodarstvo.

— **Razstava gob.** Danes se je otvorila v Mariboru razstava gob. Namen razstave je, pokazati ljudstvu strupene in užitne gobe. Kajti med gobami je mnogo zelo dobrih vrst, katere smatra ljudstvo za strupene. Taka razstava ob današnji draginji utegne biti zelo koristna. — **Razstava bo trajala do nedelje.**

— **Komisija za uvoz argentinskega mesa se je odpeljala v Ameriko.** Prišle nam iz Trsta: Danes opoldne se je odpeljala s parnikom »Argentina« naravnost v Buenos-Ayres komisija, določena za proučevanje uvoza argentinskega mesa v Avstrijo.

jo. — Od strani vlade so se tej komisiji priključili: vladni svetnik dr. Stadler v imenu notranjega ministristva, baron Alfred pl. Berlepsch v imenu trgovinskega, a svetnik dr. A. Greiner za poljedelsko ministristvo, ter ministerjalni svetnik pl. Tivardowsky imenom ministristva za javna dela. Na isti parnik se je vkrcala tudi godba 4. pešpolka z Dunaja, ki bo igrala na razstavi v Buenos - Ayresu. Komisija ima nalogo, proučiti na licu mesta, bi li kazalo pričeti z uvažanjem argentinskega mesa v Trst in druge avstrijske dežele, na kak način in po kakih cenah. Komisija ima tudi nalogo, proučiti in pregledati odnotne veterinarske in poljedelske razmere in naprave. Člani komisije se povrnejo decembra meseca v domovino.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Zadruga gostilničarjev, kavararjev, iznajetnikov in iznajetnikov v Ljubljani naznanja tužno vest, da je njen dolgoletni načelnik, gospod

Ivan Tosti
gostilničar

danes ob 1/2 8. uri zjutraj v 56. letu starosti v deželni bolnici preminul. Pogreb bode v nedeljo, 9. okt. ob 1/2 3. uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Križu.

V Ljubljani, 7. oktobra 1910.

Deželna zveza gostilničarskih zadrug na Kranjskem naznanja tužno vest, da je njen načelnik, gospod

Ivan Tosti
gostilničar v Ljubljani

danes ob 1/2 8. uri zjutraj v 56. letu starosti v deželni bolnici preminul. Pogreb pokojnika bo v nedeljo popoldne ob 1/2 3. uri iz deželne bolnice k sv. Križu.

V Ljubljani, 7. oktobra 1910.

August Tosti naznanja potrtim srcem v svojem ter v imenu svojih sorodnikov prežalostno vest, da je njegov oče, oziroma stari oče, brat in stric, gospod

Ivan Tosti

gostilničar

danes ob polu 8. uri zjutraj po daljši bolezni, previden s tolažili sv. vere, v starosti 56 let mirno preminul.

Pogreb dragoga rajnika se vrši v nedeljo, dne 9. oktobra t. l. ob polu 8. uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Križu. Blag mu spomin.

V Ljubljani, dne 7. oktobra 1910.

3374

I. Kranjska tovarna mineralnih vod sodavice in brezalkoholnih pijač v Ljubljani naznanja tem potom vsem svojim članom in odjemalcem, da je njen večletni odbornik in načelnik, gospod

3375

Ivan Tosti

gostilničar

danes ob pol 8. uri zjutraj do dolgi mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v nedeljo ob pol 3. uri popoldne iz mrtvalnice deželne bolnice.

Bodi lahka zemlja in traja spomin podrtovalnega sodelnika.

Odber.

Ustna voda
„EUODIN“
 Specijalna za izpiranje.
 Cena 2 krom.
 4813 Glavna zaloge lekarna
 Dr. pl. Truhar v Ljubljani.

Izborne so
 Pakete, to se pravi a le tedaj
 ako so pravilno pripravljene. Na-
 roči si naj vsaka kuharica in go-
 spodinja
kuharsko knjigo,
 ki jo dobi zastoj pri prvi kranjski
 tovarni testenin v J. Ristrici.

2 1/2 kg
 samo tehta
„Standard Folding“
 pisalni stroj iz aluminija. Ima vse
 moderne vrline, solidna konstrukcija.
 Cena nizka. Zahtevajte cenike in
 razkazovanje stroja od
 zastopstva „Standard Folding“
 Ljubljana, Turjaški trg 4, II.

Serravallo
Železnato Kina-Vino
 Higijska rastava na Dunaju 1900:
 Državno odlikovanje in častni diplom
 k sili kolajni.
 Povzroča voljo do jedi,
 okrepa živce, poboljša
 kri in je
 rekonvalascentom
 in malokrvnim
 selo priporočeno od zdrav-
 niških avtoritet.
 Izborni okus.
 Vedkrat odlikovano.
 Nad 6000 zdravniških priporočil.
 J. SERRAVALLO, c. b. e. d. d. d. d. d.
 TRST-Berlinje.

Meteorološko poročilo.
 Viskina nad morjem 306-2. Srednji zračni tlak 736-9 mm

oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
6.	2. pop.	741.5	11.0	m. svzh.	oblačno
7.	9. zv.	742.6	10.8	sr. svzh.	.
7.	7. zj.	742.4	10.1	.	.

 Srednja večerajšnja temperatura 10.2°, norm. 12.0°. Padavina v 24 urah 0.3 mm

Zahvala-
 Vse, ki so mi povodom smrti
 moje iskreno ljubljene, nepozabne
 soproge
Josipine Leeb roj. Indof
 izkazali blagodejno, tolažeče sočutje,
 zlasti vse one, ki so spremili drago
 rajnico na nje posledni poti, zahva-
 ljujem iz dna srca. 3370
 Ljubljana, 7. oktobra 1910.
Adolf Leeb.

Stare gosli
 se prodajo, Kongresni trg 3. III.
Gostilna
 se vzame v najem ali račun.
 Ponudbe na upravnishvo »Sloven-
 skega Naroda« pod »gest. 190«. 3321

Mestarskega pomočnika
 sprejme takoj 3364
 Anton Kruger, Rika, Obidlar in pisar.

Vinski trgovci in krčmarji
POZOR!

Kadar kupujete vino, grozdje ali tropinsko
 žganje, se priporočam, da se obrnete name.
 Obrnite se osebno ali pismeno. Imam priložnost
 naravnega vina, ki so bila na razstavi v Pa-
 rizu odlikovana z zlato krono, medaljo in
 križcem ter častno diplomom. Tržim tudi s krom-
 pirjem. Na razpolago je več pohvalnih pisem v
 moji pisarni. Vrhu tega dam onemu, ki bi bil
 v stanu dokazati, da vina v moji kleti niso
 naravna in pristna 1000 K. Zaloge vina v
 Parizu, ulica Grande št. 318 in 320
 (Lizna). — Se priporočam vdan
 3334 **Martin Srebot.**

Prihranite vsak dan
 4-80 do 24 krom., ako
 zavzimate železnato
 vino s kina lekarja
 Piccoli-ja v
 Ljubljani z dne-
 datkom 18 viz. ov,
 mesto kina žel-
 vina, ki ne vsebuje
 več železa, kot navadno
 vino in kolega bi mo-
 rali upiti eden do pet
 litrov na dan, da bi
 dovedli organizmu po-
 trebno množino železa,
 kar bi pa bilo radi al-
 kohola le škodljivo.
 1/2 stekl. Piccolijevega
 železnatega vina 2 K. —
 Naročila proti povzetju.

Zahvala.
 Za vse nam došle izraze tolažilnega sočutja povodom prebridke
 izgube našega ljubljene očeta, starega očeta, brata in tasta, gospoda
SIMON KUKECA
 bivšega posestnika delniških pivovaren v Laškem trgu in Žalcu,
 za mnogobrojno spremstvo nepozabnega pokojnika k večnemu po-
 čitku, kakor za krasne cvetke in vence, ki so jih položili cenj. znanci,
 prijatelji in sorodniki, zlasti narodni Sentiurčani ob krsto rajnega,
 izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo
žalujoča obitelj Kukec.
 Žalec, dne 5. vinotoka 1910. 3371

ED. ŠMARD
 oblastveno potrjena potovalna pisarna
 Ljubljana, Dunajska cesta 18.
 V novi hiši „Kmetške posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.
 Izdaja vozni listov za vse razrede francoske prekmorske družbe
Havre-New York
Vožnja traja samo 6 dni!
 Izdaja tudi vozne listke iz Amerike v staro domovino, prireja posebne vlake
 1863 in preskrbi okrožne vozovnice (Rundreisebillets).

Milo
 Priporoča tovarna
Pavel Seemann
 v Ljubljani.

VEC 400 6001
 NA
 Najbolje gumenopomočstvo
 nudi tvrdika
ANT-TOMEC
 izvoz guma
 ulumpoku
 (Čadja)
 Ljubljana

Kolarska obrt
 se odda takoj za več let v najem v
 Krškem št. 107. 3351
 V tej hiši je tudi hovačka obrt.

Damske čepice, perilo
 vseh vrst, razno modno
 blago itd.
 se kupi najceneje pri tvrdki
O. Jezeršek
 (prej K. Rechnagel)
 na Mestnem trgu 24.
 Velika zaloge
 nagrobnih vencev
 : in trakov. :

Vinska trgatev
 se vrši 33f5
 jutri, v soboto 8. t.m. ob 8. zvečer
 v dobro znani restavraciji
„pri Marčanu“
 na Rimski cesti.
 Vstop prost. Vstop prost.
 Za obilen poset se priporoča
A. MARČAN.

želodčna sol
 Lekarnarja Schumanns 4468
 v svoji sestavi nanovo zboljšana, že več nego 30 let uve-
 dena z najboljšimi uspehi, je in ostane najboljšo sredstvo
 proti vsem vrstam želodčnih boleznim, črevesnih boleznim
 in pomanjkanju teka. Neutrpijiva je za urejanje in
 vzdrževanje dobre prebave. Kdor se nagiblje k hujšanju,
 naj takisto dvakrat na dan rabi želodčno sol. — Skatljja stane K 1-50. Razpošilja se vsa
 dan po pošti po povzetju in sicer najmanj 2 skatli. Dobiva se po vseh lekarnah in drogerijah
 Glavna zaloge kem.-farm. laboratorij lekarnarja Julija Schumanns v Stockerau pri Dunaju.

Naznanilo preselitve!
ANTON ŠARC
 Ljubljana, Šelenburgova ulica 5 in Knaflcova ulica 2
 priporoča 3313
 svojo popolnoma novo urejeno prodajalno,
 kot zalogo platna, bombaževine, švicar-
 skih vezil, doma izdelanega perila za
 gospe in za gospode.
Opreme za neveste.
 Lastna vzorna šivalnica, pralnica in likalnica je za ogled
 na razpolago.
 Blago znano dobro! Cene kar le mogoče nizke!

Naznanilo.
 Potom tega naznanila
 si dovoljujem svoje cenj.
 odjemalce obvestiti, da je moj
 dosedanji zastopnik g. Niko
 Weber zapustil mojo hišo ter
 bode njegov naslednik imel
 čast moje cenj. odjemalce v
 najkrajšem času obiskati.
 Zahvaljujem se za dosedaj
 mi izkazano naklonjenost in
 se zanjo še zanaprej najto-
 pleje priporočam.
 S spoštovanjem 3328
Anton Jelenec.

Sveče

2 lepa prostora
 pripravna za delavnice ali skladišča
 se s 1. novembrom oddata.
 Poizve se pri hišnem gospodarju
 Ivanu Kečeninu, Kelečevska
 ulica št. 6. 3350
LJUBLJANSKI
ZVON
 MESEČNIK ZA KNJLEVOST IN PROSVETO
 Letnik XXX. (1910).
 Izbija po 4 pole obsežen v veliki cemerki
 po eden pot na mesec v sveskih ter stoji
 vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt
 leta 2 K 30 h.
 Za vse neavtorizirane deleže iz K 20 h na leto
 Posamezni sveski se dobivajo po 80 h.
 „Národná Tiskarna“ v Ljubljani.

Vsakdo lahko dobi
 tako iz mesta kakor z dežele
ZLATNINO
 kakor srebrne in sline tope ne uro
 veritice in uhane, prstane i. t. d.
 na obroke
 pri zlatarju
I. VECCHIET
 v Ljubljani, 2158
 nasproti glavne pošte.
 Cene zmerné. Solidna posrežba.